

ডেকা-গাভৰু

লক্ষণ চৰিত ।

শ্রীদিবাকৰ চুৱৰা ছাৰা সংগৃহীত

৩

শ্রীঃ দঃ স্ক্ৰে মন্স উপাধ্যায়ৰ দ্বাৰা

সংগৃহীত।

তৃতীয় সংস্কৰণ।

শ্রীশিবনাথ ভট্টাচ'ৰ্য্যদ্বাৰা

প্ৰকাশিত।

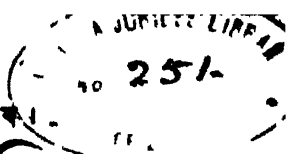
ডিব্ৰুগৰ।

আস হ বিহ দ্বাৰি, পৌৰীশকৰ বহুত;

শ্রীঃ স্ক্ৰে মন্স উপাধ্যায়ৰ দ্বাৰা চাপা হ'ল।

১৯০২ সন।

বেং ১/০ ডিৱি অনা বাণেশান।

ভেঁকা গাঠকক।

লক্ষণ চৰিত্ৰ

DISTRICT LIBRARY

HEM BARUA COLLECTION

TEZPUR.

শ্ৰীদিবাকৰ চুবৰাব দ্বাৰা সংগৃহীত।

শ্ৰীনকুলচন্দ্ৰ শৰ্ম্মা উপাধ্যায়ৰ দ্বাৰা।

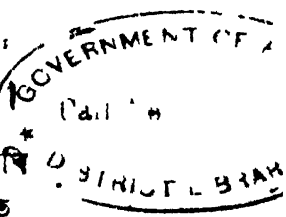
সংশোধিত।

দ্বিতীয় সংস্কৰণ সংশোধিত আৰু পৰিষ্কাৰিত।

শ্ৰীশিবনাথ ভট্টাচাৰ্য্য দ্বাৰা

প্ৰকাশিত।

ডিব্ৰুগৰ

আসাম বিহাৰাধি

গোৰ্ণী শৰ্ম্মৰ বন্দিত

শ্ৰীবল্লেশ্বৰ চক্ৰবৰ্তী দ্বাৰা ছপা হ'ল

১৯০২ সন।

সমুদায় স্বত্ব কেবল প্ৰকাশকৰ।

All rights reserved.

বেচ ১০ চাৰি অনা মাথোন!

সূচী পত্ৰ ।

বিষয়	পিঠি
১। পৰমায়ু .	২
২। গাভৰু চাৰি বকৰ	৩
৩। ডেকা চাৰি বকৰ	৫
৪। ডেকাৰ উপযুক্ত গাভৰু	৬
৫। ডেকাই উপযুক্ত গাভৰুক বিয়া নকৰাৰ কল	৭
৬। ডেকাই গাভৰুৰ মন সন্তোষ কৰাৰ উপায়	১০
৭। গাভৰুৰ লক্ষণ	১১
৮। কন্যাকাল হেৰোঁ মাহৰ কল	২০
৯। কন্যাকাল হোৱা বাৰৰ কল	২১
১০। ডেকাৰ লক্ষণ	২২
১১। গৃহবাস কৰাৰ নিয়ম	২৪
১২। বিয়াৰ উপযুক্ত মাহ	২৬
১৩। মোড়স শূদ্ৰাৰ বৰ্ণনা	২৭

PLEASE HANDLE THE BOOK CAREFULLY

লক্ষণ চৰিত্ৰ ।

বিশেষ কথা ।

ডেকাব সোঁহাতে আৰু গাভৰুৰ বাঁও হাতে সকলো
লক্ষণ চাব লাগে ।

আগৈয়ে পৰমায়ু নোচোৱাকৈ 'গ্ৰাম খিলাক লক্ষণ
চোৱা উচিত নহয় ; কিয়নো আয়ুস নেথাকিলে লক্ষণে
কি কৰিব ?

ই দেখি সকলো কথা পাচ কৰি হাত খন ৰেলি
আয়ুসৰ বেথা ডালি চাব ।

DISTRICT LIBRARY
(HEM BARUA COLLECTION)
TEZPUR.

পৰায়ু ।

১ । কেয়া আঙ্গুলীৰ গুৰিৰ পৰা যি ডাল আঁক আছে, তাকে আয়ুসৰ আঁক বোলে ।

২ । কেয়া আঙ্গুলীৰ গুৰিৰ পৰা যদি তৰ্কী আঙ্গুলীলৈকে আয়ুসৰ আঁক থাকে, তেনেহলে চকুড়ি বহু, মাজৰ আঙ্গুলীলৈকে চা বকুড়ি বহু কুশ আঙ্গুলীলৈকে থাকিলে চকুড়ি মহ বহু আয়ুস আছে বুলি জানিব ।

৩ । আয়ুসৰ আঁক ডালৰ পৰে যদি অন্য কোনো সৰু আঁক পাব তৈ যায়, তেনেহলে সেই গাভৰ অলপ আয়ুস আৰু অপমৃত্যু হ'ব বুলি জানিব ।

৪ । য'ৰ আয়ুসৰ আঁক ডালকৈ নিজিলৈকে, তেওঁ বিলাকৰে অলপ আয়ু, বাল জানিব কিন্তু সেই কোঁদনতেই বৰ সময় সুগঠ থাকে ।

৫ । কপাল খন পোপ কানিলে যিমান বেধা হ'ব, তিমান কৃ'ব বহুৰ জায়গৈ থাকে (অৰ্থাৎ আঁক ডা পাত্ৰ একু'চ বহুৰ আয়ু) বুলি জানিব ।

সঁচা কথা কয় স্বভাব চৰিত্ৰও ভাল হয়, মৰম আৰু
কৰ্মা গুণ থাকে, দেখিবলৈ শ্ৰৱণী আৰু মনী হয়, বৰ
কামাতুৰা নহয়, কম লাজ কুনো আৰু ধৰ্ম্মলৈ ভয়
বাঁধ কাম কৰে।

—•••—

শখিনী গাভৰুৰ চিন ।

যি গাভৰু শখিনী হ'ব, তেওঁৰ গাটো সদায় খাবৰ
নিচিনা কৈ গোন্ধায় থাকে, বৰ কামাতুৰা, সদায় মুখৰ
হাঁহি স্তম্ভে অৰ্থাৎ বজ্জিৱাল, স্তম্ভ দুটা টান, গাটো
দীঘল মাজিয়া, নাকৰ আগ উঠ কথাবিলাক কোমল
কপালত বহুত আঁক থাকে, আঁক গিৰিয়েক বা অৱতৰ্ত্ত
ভাঙ্গৰ মানুহলৈ বৰ ভয় নকৰে।

সেই

—•••—

হস্তিনী গাভৰুৰ চিন ।

॥ হ'ব

ডা

যি হস্তিনী গাভৰু হ'ব, তেওঁৰ গাটো গোন্ধায়, সদায়
পৰ পুকুৰৰ লগত থাকিবলৈ ইচ্ছা কৰে, কামত অধিৰ
হৈ কুৰে, চকু দুটা বঙ্গা, চুলি বিলাক পাতল আৰু
বঙ্গা মুৰিয়া বৰ হট্টনী ও শকট আৰু সদায় মিছাত
কুৰে।

ডেকা চাৰি বকম ।

বলক, বৃগ, কুব, আৰু অৰ।

শশক ডেকাৰ চিন ।

যি শশক ডেকা চিন, তেওঁ নব গঠান, পবৰ তিবো-
তাৰ মথ নেচায়, সন্তোষে গাঁথা কথী কয়, নব পিব জুব
আৰু সন্তোষে চাব বদল ভাল, কোনো পাপ কামত মন
নিৰ্দিয়ে তাক ধস্তা মাত্ত হয়,

— ০৫৩৭ —

মুগ ডেকাৰ চিন ।

যি মুগ ডেকা চিন, তেওঁ নব মন নব চঞ্চল সদায়
আনন্দে থাকে, নব পোহয়, হাত ভাবৰ কাঁই বিলাক
দীৰ্ঘায় নব নাক গা, আনবল নব পাল পায়,
আলোচ্য অতিথিক ভালকৈ দেখা পোছ কবে আৰু
চকু জুৰিলে ভালকৈ যে নেই ম'হুহৰ মৰম লাগে ।

— ৪ —

বৃষ ডেকাৰ চিন ।

যি বৃষ ডেকা হব, তেওঁৰ চকুত টোপনি ৰাই,

কামাচুৰা, বিজা হীমল নিলাজ অৰ্থাৎ লাজ নাই,
গীতক দেখিলে মন চকল হয়, পাপ কামলৈ তয়
নকবে, আক হাত তৰি বিলাক লনী হয় ।

•—••:••—•

অশ্ব ডেকাৰ চিন ।

যি অশ্ব ডেকা হব, তেওঁ জাত কুলব নিমিত্তে বব
জয় নেবাখে গাতক দেখিলেই তেওঁ বব আশ্বৰ হৈ
পবে, লাজ ভয় এৰি কু হুচছা পূৰাবলৈ চায়, অশ্ব জাতি
ডেকাৰ প্ৰায় বৰণ কলা হয়, পবক নিন্দা কবে ও বিণ
কবে, মোটা বুদ্ধি অৰ্থাৎ বুদ্ধি হান, ল'হে লাহে খোজ
কাঢ়িব নোৱাৰে, হাত ভড়ি বিলা ৪ দী লে, স্বভাৱ চৰিত্ৰে
বিলাকো বব বেয়া আক বাতি প্ৰায় নোশোৱাকৈ-
য়ে থাকে ।

—:•:—

ডেকাৰ উপযুক্ত গাতক ।

শশক জাতি ডেকাই পদ্বিনী গাতকক, যুগ জাতি
ডেকাই চিত্ৰিনী গাতকক, বৃষ জাতি ডেকাই শখিনী
গাতকক আৰু অশ্ব জাতি ডেকাই হস্তিনী গাতকক বিয়া

কৰাব লাগে। তেহে মিল হয়।

ওপৰত লিখা মতে যদি ডেকা বিলাকে বিয়া কৰে তেনেহলে উত্তৰে উত্তৰ মনত সন্তোষ আৰু আনন্দেৰে দিন কটাব পাৰে।

ডেকাই উপযুক্ত গাভৰু বিয়া নকৰাব ফল।

১। শশক ডেকাই যদি হস্তিনী গাভৰুৰ লগত বিয়া কৰে, তেনেহলে তেওঁ খিনাই শুকাই অলপ দিনৰ ভিতৰতে শ্ৰীহত হয়

২। শশক ডেকাৰ ঔৰষত হস্তিনী গাভৰুৰ লৰা ছোৱালী হলে, সেই বিলাক লৰা ছোৱালী বহুত দিন জীয়াই নেথাকে। হস্তিনী গাভৰুক শশক ডেকাই কোনো কাৰ্য্যতেই বা কথাতেই সন্তোষ বাধিব নোৱাৰে

৩। শশক ডেকাৰ ঔৰষত যদি শঙ্খণা গাভৰুৰ লৰা ছোৱালী হয়, সেই লৰা বা ছোৱালী কৰো লগত মিলিব নোৱাৰে আৰু ভালৰ সঙ্গত থাকি ভাল নোপায়।

৪। শশক ডেকাৰ ঔৰষত যদি চিঞ্জিনী গাভৰুৰ লৰা ছোৱালী হয়, সেই লৰা ছোৱালীৰ পৰা মাক বাপেকে

শোক পায় আক কেতিয়াও তাহাঁতৰ মুখ নহয় ।

৫। সুগ ডেকাৰ ওঁবসত পশ্চিমী গাভৰুৰ ল'ৰা ছোৱালী হলে, সেই বিলাক ল'ৰা ছোৱালীয়ে বৰ শুখেৰে থাকে আৰু মাক বাপেকেও তাহাঁতৰ পৰা কিছু দূৰ শুখত থাকিব পাৰে ।

৬। সুগ ডেকাৰ ওঁবসত যদি সস্তিনী গাভৰুৰ ল'ৰা ছোৱালী হয়, তেন্তে সেই সেই বিলাক ল'ৰা বৰ মাজ আৰু চ'ৰা হয় । ছোৱালী হলে তেন্তে এটা হয়, উই

৭। মাদ পাদ্মী গাভৰুৰ ক গৰুৰ লেখয়া হয়, আৰু তাহাঁতৰ পৰা মাক বাপেকেও শান্তি নহয়

৮। সুগ ডেকাৰ ওঁবসত সস্তিনী গাভৰুৰ ল'ৰা ছোৱালী হলে তাৰ মাজ আৰু চ'ৰা ক যেনো ল'ৰা হলে বৰ শুখত কৰে, সেই ল'ৰাৰ পৰা মাক বাপেকে সদায় লোকৰ গালি খাব লাগে । আৰু ওচৰ চুবুৰীয়া মানুহবোৰো তাহাঁতৰ পৰা শান্তি নহয় । ছোৱালী হলে মাক বাপেকৰ কলঙ্ক বটায়, ওচৰ চুবুৰীয়া মিটিব কু-

টুম্বৰ স্পৰ্শীয় হয় আৰু তেওঁ দিনে নতুন ডেকাবে বি-
হাব কৰিবলৈ ইচ্ছাকৰে ।

৯ বৃষ ডেকাব ঔষমত চিত্ৰিনী গাভৰুৰ ল'ৰা ছো-
ৱালী হলে, সেই ল'ৰা ছোৱালীয়ে অলপ দিনে মা-
ক বাপেকক শোক দি পৰলোক হয়

১০। অশ্ব ডেকাব ঔষমত যদি পশ্চিমী গাভৰুৰ ল'ৰা
ছোৱালী হয়, সেই ল'ৰা ছোৱালী মপুংসক আৰু হা-
তেট বা ল'ৰিয়েই নাইকিয়া হয় । এনে ল'ৰা ছোৱা-
লী হোৱাই নোছোৱাই সমান, সেই বাবে অশ্ব ডেকাই
পশ্চিমী গাভৰুক কেতিয়াও বিষ' কৰাব মেলাপে

১১। অশ্ব ডেকাব ঔষমত যদি চিত্ৰিনী গাভৰু
ল'ৰা ছোৱালী হয়, সেই ল'ৰা ছোৱালী উপজীৱ
মবে, নাইবা এটা চকু কণা হয় ।

১২ অশ্ব ডেকাব ঔষমত পশ্চিমী গাভৰুৰ ল'ৰা ছো-
ৱালী হলে, সেই ল'ৰা ছোৱালী বিলাকৰ চুইটা চকু
কণা হয় । এনে ল'ৰা ছোৱালী নহলে বৰং মাক বা-
পেকে অলপ আনন্দ বেই থাকিব পাৰিব । সেই দেখি
অশ্ব ডেকাই পশ্চিমী গাভৰুক বিয়া কৰোৱা যে অন্ত্যায়,
কিয়নো উভয়ে অনিষ্ট হয়, বিশেষকৈ পশ্চিমী গাভ-
ৰুৰ বৰ হানি হয় ।

ডেকাই গাভৰুৰ মন সন্তোষ কৰাবৰ উপায় ।

১। পদ্মিনী গাভৰুক ভাল অলঙ্কাৰ, ভাল বিহা মে-
খেল দিলে আৰু নবমীয়াৰ কথা কলেই সন্তোষ পায়।

২ চিত্ৰাশী গাভৰুক ভাল খোৱা বস্তু আৰু ওচৰত
বহুৱাই প্ৰেমৰ কথা বা সাধু কথা কলেই তেওঁৰ শি-
ৰা মুকুট হ'ব পাৰিব।

৩। শ্ৰীমতী গাভৰুয়ে যি বস্তু বিচাৰে তেতিয়াই
সেই বস্তু পাব লাগে। লোকৰ কোনো এটা ভাৱ
স্বপ্ন দেখিলে তাক লক্ষ্য হ'ব লাগে। লগৰ সময়ীয়া
মানুষে, যি অলঙ্কাৰ বা ভাল কাপোড় পিন্ধে, সেই
বিলাকতকৈ ভাল আৰু ভালতকৈ বেছি দামৰ পালেই
তেওঁ শৰণা গুণ হৈ থাকে।

৪। শ্ৰীমতী গাভৰুৰ মন সন্তোষ কৰাবলৈ লগত
বহুৱাই খেমেলায় কথা পাতিব লাগে, বিশেষ কৈ
বেয়া গীত শুনাৰ লাগে আৰু বেছি কামাত্মৰ হলেই
তেওঁক বশ কৰিব পাৰিব।

গাভৰুৰ লক্ষণ ।

১। যি তিবোতাৰ হাতৰ তলুয়াত বহুত আঁক দেখিবলৈ পোৱা যায়, তেওঁ গিবীয়েকৰ মূৰ খায়। যি ঘিলাকৰ আঁকিব লগিয়া আঁক কেডাও ভালকৈ নিজিলিকে, তেওঁ দুখীয়া আৰু ঘৰে ঘৰে মাগি খাওতেই দিন যায় :

২। যি তিবোতাৰ হাতৰ তলুয়াত পকা ঘ বা ছুৱাবৰ চিন দেখিবলৈ পোৱা যায় তেওঁ নিঃকূলজ্ঞানৰ ললেও বাজ বাণী হবলৈ পায়। যাব হাত তলুয়াত শৰ্ম, ছাঁতি বা কাচৰ চিন থাকে, তেওঁৰ বাণী নহ'ল তাৰ কোনো ফল নাই।

৩। যি তিবোতাৰ হাতৰ তলুয়াত গাংশিং ৬ মাকৰি + বা চক্ৰৰ চিন থাকে, তেওঁ কোনো চৰুকি মানুহৰ ঘৰত 'বে আৰু ল'ৰা ছোৱালী শিল'কো বৰ দ্বন্দ্বী হয়। যাব গাভীৰ চকৰীৰ দৰে চিন থাকে, তেওঁ হালোৱা চহাবে গৃহ বাস কৰিবলৈ পায়।

নগী খোচা জাঠা।

তিবোতাৰ কাণত পিন্ধা ঘেৰি।

৪। যি তিৰোতাৰ ছাতৰ তলুৱাত মাকৰি বা দোলাৰ চিন থাকে তেওঁৰ গিৰীয়েক বহুত দিন ভাঁগাই থাকে আৰু স্তম্ভন হয়। যাব ছাতৰ তলুৱাত শিয়াল, ভেঁকুলি বান, বউৰি, বিছা, মৰ্প, গাধ বা উট থাকে তেওঁ গিৰীয়েকৰ ব মৰমীয়া'ল থাকে তেওঁৰ দুখতে দুখিনা হয়।

৫। যি তিৰোতাৰ বুড়া আঙ্গুলীৰ পৰা কেয়ঁ আঙ্গুলীৰ ওচৰকৈ ওলাল বেথা থাকে সেৱা তিৰোতাই গিৰীয়েকৰ মূখায় জানা শুনা মানে এওঁ লক্ষণৰ তিৰোতা'ক এৰাইল চেলি ক'বনা।

৬। যি তিৰোতা বুঢ়া আঙ্গুলীৰ শু'বৰ পৰা মাজ-মাজলৈ লক্ষণ চকু নৰ লেখিয়া আ'ক থাকে তেওঁ নষ্ট চৰিত্ৰা, পৰ পুৰি প্ৰিয়া আৰু স্বতন্ত্ৰবী হৈ থাকে যাব কুল আঙ্গুলীৰ বেথা বিলাক ছিগা তেওঁ পেট কপখা, যাব বৰ্জী গাঙ্গুলাৰ বেথা বিলাক ছিগা তেওঁ বাঁধী আৰু যাব কেয়ঁ আঙ্গুলীৰ বেথা বিলাক ছিগা তেওঁ বৰ দুখীয়া হয়।

৭। যি তিৰোতাৰ ভবিৰ বুড়া আৰু কেয়ঁ আঙ্গুলী মাটিত নেলাগে তেওঁ বাঁধী হয়। যাব তৰ্কনী বা অনা-নিকা আঙ্গুলী খোজ কাড়োঁতে মাটিত নেলাগে তেওঁ

হুখি হয়।

৮। যি তিবোতাই খোজ কাড়ি বাওঁতে মাটি কঁপায়
 ায়, লুতিয়া আক বহুত খায় তেওঁক পাবা মান
 এবিবলৈ চেষ্ঠা কৰিবা।

৯। যি তিবোতাৰ ভবিব অনাথিকা আঙ্গুলী মাটিত
 নপবে তেওঁ সোনকালে গিবীয়েকৰ মূৰ খায় কিন্তু
 নিজে বহুত দিনলৈকে জীয়াই থাকে। যাব কেয়া
 মাজুলী মাটিত নপবে তেওঁ প্ৰথম গিবীয়েকৰ মূৰ খায়,
 দ্বিতীয় জনৰ প্ৰিয় পাত্ৰ হয়। যাব খোজ কাড়োদে
 বেৰ মাত শুনি তেওঁ বাঁৰী হয়। তিবোতাৰ খবা
 ৮ ভবিব হলেও গিবীয়েকৰ মূৰ খায়।

১০। যি তিবোতাৰ খোজ বাজ হাঁচৰ লেখিয়া আক
 কঁকাল সক সেউ তিবোতাটো হুখেবে পাকে আক ধন
 সম্পত্তি হয়। যাব ভবিব বহল, ডাঙ্গৰ অস্ত্ৰবণী, নেকী,
 শকত আক আঙ্গুলী বিলাক সেবেঙ্গ। তেওঁ দুৰ্ভাগ্য হয়।

১১। যি তিবোতাৰ ভবিব আঙ্গুলী বিলাক ঠটোয়ে
 সিটোবে লগা লগি থাকে, নখ বিলাক বঙ্গা, ভবিব
 তলুৱা কোমল, ভবিব বহল আক কবঙ্গৰ হাতী শুবৰ
 লেখিয়া হলে তেওঁ কল্যান কাৰিণী হয়।

১২। যি তিবোতাৰ আঙ্গুলী বিলাক চেণেটা তেওঁ

দনী হৈ থাকে । যাব আঙ্গুলী বিলাক ইটোয়ে সিটোয়ে
লগা লগি হৈ থাকে তেওঁ কেবা জনা গিবীয়েকবো
মুব ধায়, শেষত দাসী হৈ দিন কটাব লগাত পবে ।

১৩। যি তিবোতাব ভবিব কেয়া আঙ্গুলী খোজ
কাগোতে মাটি নোচোয়ে, তেওঁ প্রথম গিবীয়েকক
মাটি আন্য গজনব সহায় লয় । ভবিব বড়ী আঙ্গুলী
লীঘন ২ শক ২ হলে গিবীয়েক পবে ।

১৪। যি তিবোতাব চকু নিলা পছন্দ দবে ববণ
হয়তেই মলক্ষম যাব চকু কেঁব, পিঙ্গল ববণ, শ্যাম
ববা জাক মল্ল দোপা ১-২২ দুটা চবিত্রা স্তম্ভি
জ'নব । চকু দী লায় কাল ৩-৪ দিন আন, দুবণীয়া
চাপে ব-৩টা ১-২ চ'৩' ২ ম'৩ব লেপিয় চকু হলে
কুলক্ষণ ব'লে জ'ন

১৫। যি তিবোতাব চকু বজা, মনি টা ক'ল আক
ক'ব চ'বি ৩ কাল বগা হলে সেই তিবোতাই মলক্ষণ ।
বব চকু দ এক দচ চকুয় ১৩৫ গহঙ্কাখী য'ব
'কু পাৰব লেপিয় ১৩৫ দুটা চবিত্র হব তাব কো-
না ফুল নাই ।

১৬। যি তিবোতাই বাতি সোঁলেতে দাঁত কাম্বি গা-
ক, আক যি হকে পায় তাতে বকি থাকে তেওঁ মল-

ক্ষণী হলেও কুলক্ষণী বুলি জানিব । যাব দাঁত বিলাক
দীঘল ক'লা আক সেবেয়া, তেওঁ দুৰ্ভগীয়া আক সদায়
দুখত পৰি থাকে, স্মৰনো কি বস্তু তেওঁ বিলাকে
একে জানিব নোৱাৰে

১৭ । যি তিবোতাৰ দাঁত বিলাক বগা, মিহি, সমান
আক একুৰি দুটা দাঁত থাকে তেওঁ কল্যান কাৰিণী ।
যাৰ দাঁত দেখিবলৈ নেয তেওঁ বাৰী হয় ।

১৮ । 'য তিবোতাৰ জিভা বগা ৫০ টি পাৰ্ণীত পৰি
মৰাচ ভয় খ'ব মেঘ বৰণয়' তেওঁ সন্দৰ্বী, যাৰ ২০ টি
তেওঁ তথীয়া, যাৰ দীঘল ৫৫ টি নোখোৱা বস্তু খাবলৈ
উচ্চা কৰে, আক যাৰ বহল তেওঁ বিলাকে খবৰ কাম
কৰাত গুঢ় হয়

১৯ । যি তিবোতাৰ মক কালত হাঁহৰ লেখিয়া গাত
গামোছা লোৱা কালত কুলি চৰাই লেখিয়া আক গা-
ভক কালত চাকৈ চকোৱাৰ দৰে মাত খাতিলে তেওঁ
নমবালৈকে স্মৰত থাকে ।

২০ । যি তিবোতাৰ গাটো লনী সোনৰ লেখিয়া ক-
ৰণ, আক হাতৰ তলুৱা বজা পদুমৰ লেখিয়া হলে
তেওঁ সকলোতকৈ সুলক্ষণী হয় । যি বিলাকৰ ওঠ
দুটা ডাঙ্গৰ তেওঁ অলপতে গিবীয়েকৰ মূৰ খায় ।

২১। যি তিবোতাৰ কবজন হাতী শুবৰ লেখিয়া
লনী আৰু নোম নাউ তেওঁ শুতীৰি। নাউ বচল, দ
আৰু ঘুংগীয়া চহে-ও শুলক্ষী বুলি কয়।

২২। যি তিবোতায় গিবীয়েকক কোনো কাম কৰিব
বৰ সময়ত গাঙ্গুৰ লেখিয়াটেক শু পৰামৰ্শ দায়, অৰ্থাৎ
লেখিয়াটেক কথা বাখে, কোনো এটাইব পন শা'চলে
ম'কৰ লেখিয়াটেক মৰম কৰে আৰু ম'ব . . . য' . . . ব-
স্তাৰ লেখিয়াটেক মন্ত্ৰোপ কৰায় . . . হেঁদে . . . াৰি
ন'ল জগ' . . . কয়

২৩। যি তিবোতাৰ তলৰ শুঠ বজ, ম'গ খানি ঘুংগীয়া
আৰু ম'গ খানি, দাঁত গিলাক কৰা ব ফুলৰ দৰে . . . ক
মত বুলি চ য় চলে ক শুলক্ষী
বুলি কয়। কপাল উঠ চলে , পেচ দী . . . ল চলে
দেখিবক যোনি দী . . . ল চলে গিবীয়েকৰ ম'ব খ'য়

২৪। যি তিবোতাৰ নাকৰ আগত তিল বা মাহ
খাচে, দাঁত আৰু জিন কলা, তেওঁ দহ দিনৰ ভিত্ত-
বহে গিবীয়েকৰ ম'ব খায়।

২৫। যি তিবোতাৰ গাটো অকুৰুপ আৰু নোম খা-
কে আৰু পিয়াহ ছুটি হয়, সেই তিবোতাই কেতিয়াও
মৌভাগ্য লাভ কৰিব নোৱাৰে। যাব ডিঙ্গি সৰু আৰু

শুষ্ক দীপ্ত তেওঁ জাতৰ বাহিৰ হয়। বিশেষ ডিজি
শকত হলে যে দন্দুৰি নহব তাৰ কোনো ভুল নাই।

২৬। যি শিলাক তিবোতাৰ নখত বগা ফোট থাকে
তেওঁ শিলাকক অমৃত বলি জ্ঞানিব। যাৰ বুকত তিল
বা অগ্ৰকোমো বকমৰ চিন থাকিলে মৌলাগ্যবৃত্তী হয়।

২৭। যি তিবোতাৰ মৌ ফালৰ পিয়াহত বজা তিল
পাৰ্শ্বকৈ লেহুৰ চাবটি হোৱাৰী আৰু দুটা লৰা জন্ম
হয়। মৰা নাৰ ফালৰ পিয়াহত তিল বা অন্য কোনো
বকমৰ বজা চিন থাকে তেওঁৰ কেবল লৰা এটি
জন্ম হয় কল্প জ্বলে ত বঁৰা হয়।

২৮। যি শিলাকৰ গাল ফালে কপালত, গুঠ
হাতক, কানক আৰু মৌৰ মাটি পাৰ্শ্বকৈ তেওঁৰ
স্বপ্ন হয়। মৰা নাৰ ফালে কপালত বজা মাট
পাৰ্শ্বকৈ তেওঁৰ স্বপ্ন জ্বল গৰাকী হয়।

২৯। ইংৰাজে যি শিলাকৰ গাল জলপ বজা হয়
হয় তেওঁৰ মৰা নাৰ গালত পিয়াহকৰ মূৰ খায়।
যি শিলাকৰ ইংৰাজে গালত গাত হয় তেওঁৰ পি-
বায়কৰ স্তন নহয় ভিতৰে। ভতৰে মনোভি পূৰ্ণ
কাৰ আৰু অৰ্হী হয়।

৩০। যি তিবোতাৰ গুঠ দান্দৰ, কথা শিলাক কঠুয়া

আক ঠেঁ ফটা তেওঁ বব দন্দুবী হয়। যাব পেট
ভালব তেওঁ বাঁজ আক দুৰ্ভাগিনী। মাইকীৰ পেট
দীঘল হলে সাহুব বা মেণ্ডেবকৰ মূব খায় আক কলক
বা মুকলব লেখিয়া হলে দুখায়া হয়।

৩১। যি গাভৰুৰ ভবিব তলুয়াত বজ্জ বা পদ্মৰ চিন
থাকে তেওঁ বাণী হবলৈ পায় আক তেওঁৰ কোতিয়াও
দুখ নহয়।

৩২। যি গাভৰুৰ পিঠি বহল তেওঁ দুৰ্ভাগিনী, যাব
সদান তেওঁ ভাগ্যবতী আক যাব ওখ তেওঁ অসতী হয়

৩৩। যি গাভৰুৰ খোজ কাটোতে ভবিব কেঁয়া আ
মুনো টোঁ টোঁ আ'মুনোৰ ওপৰত উঠেতি তেওঁক
কোতিয়াও দিয়া কবান মেলাগে ওখত তেওঁৰ পৰা
একো স্তম্ভে'গ কৰিব নোৱাৰিব।

৩৪। যাব ল'ৰি তলুয়া মঙ্গলহীয়াল, কে'মল, মেন্দুবব
লেখিয়া এখন থাক সদায় দামি থাকে সেই গাভৰু
বৰ চকৰী হয় আক কোনা বস্তব নাটনি নপবে।

৩৫। যাব ল'ৰি তলুয়া সোঁতা আক শুকান দুৱা
অখাৎ নিবস সেই গাভৰুৰ কোতিয়াও শুখ নহয় ইয়াক
নিশ্চয় জানিব।

৩৬। যি গাভৰুৰ খোজ কাটোতে ভবি তলুৱাব পৰা।

ওপৰলৈ বুলি উঠি আহে অৰ্থাৎ খোজত বুলি উৰি উৰি আহে তেওঁ বৰ কুলক্ষী, পৰ্যাপকত তেওঁক সহ ধাৰ্মিকী কৰা যুক্তত নহয়।

৩৭। যাৰ কৰজনত নোম নাই, সমস আক শিব নোলোৱা সেই গাভৰুক হে সুলক্ষী বুলি কয়, এতেকে তেওঁ অকুৰুপা হলেও পিয়া কৰোয়া উচিত।

৩৮। যি গাভৰুৰ পেটৰ পৰা পৰা শিঃ বিলাক নেদেখি, পেটতো তললৈ নমা আক পেৰ চাল লুপ্-ধুপ্ কৰে কোমল তেওঁ বৰ সুখী হয়

৩৯। যাৰ কাষলক্তি সমান তেওঁ সদা সুখত থাকে, আক যাৰ খাল হয় তেওঁৰ সদায় দুখহয় ইহ জন-মত তেওঁ কেতিয়াও সুখৰ মূখ দোঁবলৈ নেপায়।

৪০। যি গাভৰুৰ পিঠিত নোম থাকে আক মঙ্গলী-য়াল তেওঁ বাৰী ভাত খাবলৈ পায়।

৪১। যাৰ বুকুৰ মাজত নোম নেথক তেওঁ বৰ চইকী হয় আক সেই গাভৰুক গিৰিকে বৰ মৰম কৰে আক আঁতৰা আঁতৰি হৈ কে দিন থাকিব নোৱাৰে।

৪২। যি গাভৰুৰ হাতৰ তলুয়া কেল আক বেছি আঁক নেথাকে তেওঁক বৰ সুলক্ষী বুলি কয়।

৪৩। যিগাভকৰ হাতৰ আঙ্গুলী বিলাক ছেবেলা,
বেঁকা আৰু ইটোয়ে সিটোয়ে লগালে সেবেলা হৈ
থাকে তেই সদায় নানা বকৰ বেমাৰত কষ্ট পায়।

৪৪। যিগাভকৰ চকু চুটী হাঁতি চকুৰ দৰে তেই
বৰ কুলকৰ্ণ বুলি জানিব।

৪৫। যিগাভকৰ চুলি বিলাক ভোমোৰাব দৰে মেত
মেত কৰেহুলা হেৰু নমৰাটোকে গুথহে থাকে।

-----:~:-----

কন্যা-কাল হোৱা মাহৰ ফল।

১। বহু মাহত কন্যা কাল হলে সকলোৰে সব-
মৌয়াল ভাৰ্য্যক স্বভাৱ চৰিত্ৰত ম'ল হ'ব তাৰ কে-
নো ছল হৈ।

২। জেট কন্যাকাল হলে বৰ চপ পায় অৰ্থাৎ মন-
ত কোঁত্ৰাও গুথ নহয়।

৩। আৰম্ভ কন্যাকাল হলে ধাৰ্ম্মী বৰ চহকা হ'ব
আৰু গুথ থাকে।

৪। শান্ত কন্যাকাল হ'ল দুখীয়া হয়।

৫। ভাঁচ কন্যাকাল হলে নানা বকৰ বেমাৰ হৈ
লবীনক ন কৰে।

৬। আহ্নত কন্যাকাল হলে নন্দনালৈকে দুখ মুক্তহে

৭। কাতিত কন্যাকাল হলে জাত্যাক্তব হয়, অর্থাৎ শেখা

৮। আঘোঁনত কন্যাকাল হলে সকলোবে মৰণীয়াল
হয় অ'ক পাপ কামত মন নিদিযে

৯। পুহুত কন্যা কাল হলে স্বভাব চ'বিজ্ঞ ভাল হয়
আ'ক 'ক'নে বেয়া কামলৈ মন নেমেলে।

১০। মাবত কন্যা কাল হলে পাত্ৰভতা হয়।

১১। ফ'গণন কন্যা কাল হলে স্বভাব চ'বিজ্ঞ ভাল
হয় আ'ক 'কলোবে মিল থাকে পাৰে। তেওঁ বি-
জব লন 'দ্রাবালিব পবাক 'খ পায

১২। ৮০০ কন্যাকাল হলে ভাল 'কস্ত্র'ব গ'কিয়াল
হয়।

বাৰব ফল ।

১। সোমবাৰে কন্যাকাল হলে পতিভতা, মঙ্গলবাৰে
অসতী, বুধবাৰে শুখায়া বৃহস্পতিবাৰে বব চ'হকী,
শুক্ৰবাৰে শুখায়া, শনিবাৰে বাঁজ আ'ক দেও'বাৰে
বব দুখায়া হয়।

২। দিনত কন্যাকাল হলে তেওঁ'ব ওপবত লক্ষী

সদয় হয়।

৩। বাঁতি কন্যাকাল হলে গুলক্ষণী হয়।

৪। বাঁতি পুয়া বাপধূলি কন্যাকাল হলে তেওঁ বীজি হয় আ'ক সদায় দুখত থাকে।

— — —: .° — — —

ডেকাৰ লক্ষণ।

১ যি ডেকাৰ মূৰিৰ তলুয়াৰ ব্ৰজ ৷ কুনাছ'লনিৰ চিন থাকে তেওঁৰ বৰ মদায় লক্ষ্মী বাস কৰে।

২ যি ডেকাৰ নাটীণো দ তেওঁ বৰ ব'ন্ধমান হয় আ'ক মদায় সুখত থাকে।

৩। যি ডেকাৰ পেট ম'হান তেওঁ ভোগালি, যাৰ টেকেলিখা আ'ক দাঁতালিয় তেওঁ দুখায় হয়।

৪ যি ডেকাৰ গলধন হাশা, গক বা কলদিলৰ লেখিয়া তেওঁ বৰ সুখ আ'ক ধন সম্পত্তি হয়।

৫ যি ডেকাৰ হাতৰ তলুয় খাল তেওঁ বৰ চহকী হয় যাৰ ওখ তেওঁ দানী হয় আ'ক যাৰ খাল বাম থাকে তেওঁ কুলক্ষণা বুলি জানিব।

৬। ডেকাৰ হাতৰ তলুয়া বন্ধা পোলাপ কুলব বৰণ

হৈ থাকে তেওঁ বৰ অময়া মুখত থাকিব তাৰ কোনো ডুল নাই।

৭। যি ডেকাৰ তবোতা মানুহৰ লেখিা মুখ তেওঁ পুঞ্জবান হয়, যাৰ মুখ অন্তয়নী তেওঁ দুখিয় হয়, যাৰ মুখ দুৰ্গম তেওঁ চহকা হয় আৰু যাৰ দী পীয়া তেওঁ দুখিয়া হয়।

৮। যি ডেকাৰ মুখ কোমল চেপিয়া তেওঁৰ মন মতি হয় আৰু যাৰ নগত হাঁহ নো-দি তেওঁ মন য় দুৰ্গম পাব পাৰে।

৯। যি ডেকাৰ মুখ অস্থায়ী আৰু পাণেকৰ মুখৰ স্যে তেওঁ সকলোৰে মননৰ আৰু প্রশংসা নীয় হয়।

১০। যি ডেকাৰ মুখ বৰ তেওঁৰ দী আৰু ক যাব কুকুৰৰ লেখিয়া তেওঁ সকলো কাম কাৰিত পাৰ্গত হয়।

১১। যি ডেকাৰ নং বিলাক কুকুৰ লেগয়া পাতিল তেওঁ নপুসক হয় গৰ নোপিলে বেয়া তেওঁ দুখীয়া হয় আৰু যাৰ নখত তেজ নাই তেওঁ বৰ কথা চহকা হয়।

১২। বি ডেকাব আতুলীৰ পাব বিলাক দীঘল তেওঁ
পুত্ৰ লাভ কৰে, শ্ৰাম বৰণীয়া হলে সদায় শুখত থাকে
আক মনত বোনো ছুখ বেজাৰ নোপোৱাকৈ দিন
কতাই।

-----:~:-----

বহবাস কৰাৰ নিয়ম।

১। কোনো 'গা' নক চুৰা বা পাগৰ বাঢ়িব হলে, তে-
ওঁৰ লগত দিন দিনলৈকে সহকাৰ কৰিব নেপাই।
আন কি সে' আভকক চুৰাই নেপাই কিখনো :-

প্ৰথম দিন-----দুগা'লনী

দ্বিতীয় দিন-----পাপীয়া

তৃতীয় দিন-----ভ্ৰমী

তেই 'গা' নক কেদিনক পাগৰ বাঢ়িব হোৱা
গা-কৰ লগত কোনো বা বে'ল কাৰকৰ 'ম'ন্তে
মাক 'গা' ত 'দয়' অযুগত।

২। পাগৰ 'গা' কৰা গাভকৰ লগত প্ৰথম দিন
সক-ৰাম কৰলে 'কা'ৰ আয়ুৰ নষ্ট হয়। দ্বিতীয়
দিনৰ বে'ল 'গা' হলে সেই 'কা' পেততে হবে।

তৃতীয় দিনৰ ওৰসত গৰ্ভ হলে সেই লৰা বা ছোৱালী উপজি অলপ দিনৰ পাছতে মৰে। চতুৰ্থ, ষষ্ঠ অষ্টম, নবম দশম, দ্বাদশ, চতুৰ্দশ, পঞ্চদশ, আৰু ষোড়শ দিনৰ ওৰসত গৰ্ভ হলে সেই লৰা ছোৱালী দুখীয়া হয় আৰু সেই লৰা ছোৱালীৰ পৰা স্তন্য নহয়। পঞ্চম দিনৰ ওৰসত গৰ্ভ হলে সেই লৰা ছোৱালী হে ভাল আৰু লক্ষণা হয়। সেই লৰা ছোৱালীয়েই স্তন্য খণ্ডে আৰু মাক বাপেকৰ নাম বাৰ্ণা নিজে হৈ দহ জনৰ প্ৰশংসনায় হৈ সকলোৰে মালি দুৰ্গত লৰা কঁচাকৰ দৰে ত্ৰিলিকি থাকে। মধ্যম দিনৰ ওৰসত গৰ্ভ হলে একাদশ আৰু ত্ৰয়োদশৰ ওৰসত গৰ্ভ হলে লৰা ছোৱালী হয়, সেই লৰা ছোৱালীয়েই মাক বাপেকৰ মূৰ খায়।

৩। আগ নিশাৰ ওৰসত যদি লৰা ছোৱালী হয়, তাৰোতে উপজি অলপ দিনতে মৰে আৰু নিশা দুৰ্গীয়া হয় আৰু শেষ নিশাৰ ওৰসত লৰা ছোৱালী হলেই ভাল। নিশাৰ প্ৰায় হৈছে যে শেষ নিশাৰ সহবাসৰ সময়।

৪। অমাবস্যা, ছেহাবাৰ একাদশী, অশ্বী, চতুৰ্দশী আৰু সংক্ৰান্তি দিনা সহবাস কৰিব নেপাই। 'দনন্ত মহাস কৰিলে পৰমায়ু নষ্ট হয়।

৯৫। সোল দিবস ভিতৰত প্ৰথম, দ্বিতীয়, তৃতীয়, চতুৰ্থ একাদশ আৰু ত্ৰয়োদশ এই কেদিনৰ বাহিৰে বাকি কেদিনতহে সহবাস কৰাৰ নিয়ম।

—:—

বিয়াৰ উপযুক্ত দাহ।

প্ৰধানকৈ দুই ক্ৰমত সংগ্ৰহ কৰিব সময় :-

প্ৰথম ————— অ'গে পি

দ্বিতীয় ————— কাণ্ড

তৃতীয় ————— স'কাপ

১। অ'গে পি তৰ দৰমহা নহয়, প'ল সন্মিলিত মুকলি কৰ, ব'ল'ব' গ'মে নহয়, বা'ল' হ'পো'ব কট'তো ব'ল' ভি'ব নপ'বে, সে'ই .দ'খ ৫৫ ৰ চু'ল'ব'ৰ ভা'ত ককাই মি'ত'ৰ কুটু'ন স'ক'মে'বে গোট পা'ত আ'ন্দে'বে স্ত'ত কা'ৰ্য'ত লা'গ ক'ৰা ক'ল'ক স'লা'ত ব'ল'য়'ট' ন'না ব'ক'ম'ৰ না'চ বা'গ ক'ৰি স্ত'ত কা'ৰ্য' সমা'ধ ক'ৰিব প'বে।

অ'ৰ'ণ' প'ল'ব' বা'ল'ৰ ৫০ ৰা'ব'ৰ দিন'ৰ ১৫ ৰো'ল' দিন' প'ল' ক'ৰা'ৰ ভি'ত'ত

২। কাণ্ডগত বসন্তকাল, এই সময়ত সকলোবে মন আনন্দ হয় কিয়নো নানা বকমৰ ফুলৰ গোক আৰু হৰেক বকমৰ চবাইৰ মাত শুনি ডেকা গাভৰুৰ প্ৰেমৰ ভাব হৈ আনন্দত বিভোল হৈ থাকে, সেই দেখি এই মাহত বিয়া কৰিলে দৰা কন্যা উভয়ৰ মনৰ বাকা পূৰ্ণ হয়

৩। বহাগত দিন কালো ভাল আৰু গাত চ'তৰ বিহুৰ বহাগ লাগি বিশেষ ডেকা গাভৰুৰ কাম বানে বেড়ি ধৰে সেই দেখি এই মাহত বিয়া কৰিলে বিশেষ উভয়ৰে আনন্দ হয়।

উয়াৰ শত্ৰুবে তলত লিখা গাহতো শিয়া কৰিব পাৰি কিন্তু এব অগ্ৰাধা আৰু সকলোবে খোয়া নোহাত আৰু যাব খোয়াত অনেক অগ্ৰাধা পাই।

—:—

ষোড়শ শৃঙ্গাৰ বৰ্ণন।

দ্বিতীয়ত থাকে

পদন ওপৰে

প্ৰ'তপদে পদতল

তৃতীয়ত থাকে

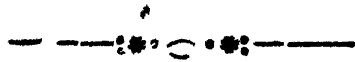
জ.মু মণ্ডলত

চতুৰ্থত টকতলে।

ପଦ୍ମୀ ତିଥିତ	ସୋନି ସଂଗତ
ବଞ୍ଚିତ ଥାକେ ନାତୀତ ।	
ମଞ୍ଜୁତୀ ଗର୍ଭେ	ଧାକନ୍ତ ମନ
ଅନ୍ତରୀ ହାସି ହାନତ ।	
ନବନୀତ ଗଣେ	ନିବାସ କରନ୍ତ
ନଳୟେ ଥାକେ ବଞ୍ଚିତ ।	
ଏକାଦଶୀ ତଳେ	ଚନ୍ଦ୍ରୁତ ଧାକନ୍ତ
ଦ୍ଵାଦଶେ ଥାକେ ଗାଳତ ॥	
ତ୍ରୟୋଦଶୀ ପାଟିଲେ	କର୍ପତ ନିବାସ
ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶେ ସନ୍ତୁକତ ।	
ଅଷ୍ଟାଦଶୀ ପାଟିଲେ	ରୁଣ୍ଡର କାମ
ନବମୀ ଗାରେ ପ୍ରାଣହୀନ ॥	

জাননী ।

আমাদের অনবত হস্ত লিখা পুথি বিলাক পাব আক
 তন আন পুথি কাগজ কলম ইত্যাদি সকলে যুক্ত
 বধ চৌদ্দ পত্র পাণ্ডেই আনতকৈ তলপ মন্ত দাম
 পঠোব হয়

১ ।	গোপীন্দ্র কীর্তন	৮
২ ।	লক্ষণ চরিত	১
৩ ।	গোপীবন্দ্য হরণ	৮/৬
৪ ।	গুপতি চরিত	১০
৫ ।	সুখী	১০
৬ ।	গোপীন্দ্র কীর্তন	৮/৬
৭ ।	ফুলনোবাব	৮/০
৮ ।	হাফিজ আউমান	১১
৯ ।	নবকাব বধ	৮/০
১০ ।	শিশুপাল বধ	

ভট্টাচার্য্য এজেন্স

বিচারাবি আদায় ।